

[Indenrigsministeren.]

Indkvartering skulde være anvendelige paa Indkvartering af allieret Militær. Endvidere indeholdt Loven en Hjemmel til at rekvirere fast Ejendom, naar de bestaaende særlige Forhold nødvendiggjorde det. Ved Lovens seneste Forlængelse i Marts 1947 blev denne Rekvisitionsadgang begrænset til alene at gælde militært Behov og Flygtningeadministrations Behov.

Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at forlænge Lovens Bestemmelser til Udgangen af 1948. Da der ikke længere er stationeret allieret Militær her i Landet, er Lovens § 1 blevet overflødig, hvorfor denne Paragraf udgaar. Derimod er en Rekvisitions hjemmel i det Omfang, hvori denne Hjemmel endnu bestaar efter Loven af 27. Marts 1947, fortsat nødvendig. Hvad angaar det danske Militær, saa paahviler der det stadig væk en Række særlige Opgaver som f. Eks. Grænse- og Kystbevogtning og Ministrygning, der gør det nødvendigt, at saavel Hæren som Marinen disponerer over visse faste Ejendomme. For det andet har Militæret med Henblik paa den fremtidige Ordning af Landets Forsvar stadig væk Raadighed over en Del Ejendomme — navnlig Grundarealer —, paa hvilke den tyske Værnemagt har oprettet Befæstningsanlæg m. v.

Dernæst er der jo desværre fortsat en Del tyske Flygtninge og allierede civile Flygtninge og Krigsfanger tilbage her i Landet, og det er derfor nødvendigt at bevare Rekvisitions hjemmelen baade af Hensyn til Indkvarteringen af Flygtningene og af Hensyn til de Administrationsorganer, der har med Flygtningene at gøre.

Saa vidt det vides, har der ikke efter den seneste Forlængelse af Loven fundet nye Beslaglæggelser Sted, men Lovens Regel er nødvendig ogsaa af Hensyn til allerede tidligere beslaglagte Ejendomme, der fortsat maa bruges. Det er en Selvfølge, at man, selv om Hjemmel til Opretholdelse af Beslaglæggelserne haves, i videst muligt Omfang bestræber sig for at afvikle de enkelte Forhold, og meget er i saa Henseende allerede naaet.

I denne Forbindelse skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslaget ligesom de tidligere Love hjemler Mulighed for ogsaa inden Udgangen af Aaret 1948 at ophæve Lovens Bestemmelser ved kgl. Anordning, hvis Udviklingen maatte overflødiggøre dem.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Endelig giver jeg Ordet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, for at han kan fremsætte et anmeldt Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Forslag til Lov om Statsstøtte til Modernisering m. v. af Privatbanerne, som jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting, har allerede af min Forgænger været forelagt her i Tinget i Rigsdagssamlingen 1946—47. Forslaget fik dengang fra alle Partier med Undtagelse af et enkelt en velvillig Modtagelse, men det blev ikke gennemført i Samlingen, hvorfor det nu genfremsættes.

Forslaget, der er enslydende med det tidligere forelagte, skal danne Grundlag for en Modernisering af Privatbanernes Anlæg og Materiel, som i særlig Grad er paakrævet paa Grund af det ekstraordinære Slid, Banerne har været ude for under Krigen, saaledes at de bliver i Stand til at løse deres Del af Samfundets Transportopgaver og kan blive konkurrencedygtige over for andre Trafikmidler og derigennem kan faa en rimelig Mulighed for at gennemføre deres Drift paa en økonomisk Basis.

De Foranstaltninger, som paatænkes, bestaar væsentligst i Udskiftning af Damplokomotiver med Motortrækraft, i Nyan-skaffelse og Modernisering af Personvogne, i Sporforstærkningsarbejder, Modernisering af Værksteder og Remiser samt i Installation af Tryklufsbremser.

Udgifterne ved de paagældende Foranstaltninger, der i 1943 var anslaaet til 41 Mill. Kr., er nu paa Grund af Pristigningerne, der for det paagældende Materiel udgør omkring 20 pCt., anslaaet til ca. 50 Mill. Kr. Det forudsættes imidlertid, at Banerne kan udrede 10 Mill. Kr. af deres Fonds uden derved at berøves Evnen til at løse de øvrige Opgaver, der paahviler dem; der bliver derefter 40 Mill. Kr. at tilvejebringe. Da man finder det rimeligt, at de i de paagældende Baners Drift interesserede Kommuner tilvejebringer en Trediedel af dette Beløb, bliver Statens Andel ca. 27 Mill. Kr., der under Hensyn til de nuværende lange Leveringstider for det paakrævede Materiel forudsættes at kunne fordeles over 5 Aar.

Statsstøtten forudsættes ydet dels som Aktieindskud, dels som Laan, og de til Dækning af Statens Udgifter fornødne Midler forudsættes eventuelt tilvejebragt ved Udstedelse af Statsobligationer.

Der nedsættes et Udvalg til at gøre Indstilling om, til hvilke Foranstaltninger